

МЪЖЕ-ТЪ

Не отивайте до тамъ, Олоферно!

[Тъ обезурожаватъ Олоферно кой-то иска да ся хвърли върху Губетта. Въ това време жени-тъ излизатъ]

ОЛОФЕРНО, като ся мърда.

Дяволскы сыне!

ГУБЕТТА

Толко добръ ритмувате, любезній ми поете
щото пропѣдихте тѣзи госпожи.

ЖЕПНО

Наистиня. Гдѣ отидохъ?

МАФФИО

Уплашихъ ся. Пожъ-тъ свѣтна, жени-тъ из-
бѣгнахъ.

АСКАНИО

Ба! Ще смъ върнагъ.

ОЛОФЕРНО, като застрашава Губетта

Ще тя намѣрѣхъ угръ, дяволскы сыне!

ГУБЕТТА

Угръ, прави какво-то щещъ!

(Олоферно отива клатинкомъ и си сяда на мѣстото. Губетта ся
елѣс.)

— Мръсникъ-тъ! пропѣди най-хубавы-тъ отъ
Ферраръ жени съ единъ ножъ въ ржкѣ! Разсър-
ди ся заради стиховетъ! Знаѣхъ добръ че има кры-
ла, че е пилякъ, а не человекъ. Знаѣхъ че знае да
кацва и да сли на единъ кракъ!

ЖЕПНО

Стига толко, помирете ся. Угръ разсичайте
ся колкото щете. За бога, ще ся біете тогыва-ка-
кто дворяны, съ сабы а не съ ножеве.